

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2423/2021
02.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Зоран Савић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, кога заступа Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради поништаја споразума о накнади за експропријацију земљишта и исплату разлике накнаде, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1084/20 од 19.01.2021. године, у седници одржаној 02.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1084/20 од 19.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1084/20 од 19.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3008/18 од 14.01.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован приговор туженог о апсолутној ненадлежности тог суда за поступање у овој правној ствари. Ставом другим изреке, утврђено је према туженом да је споразум о накнади за експроприсано земљиште од 08.12.2011. године ништаван, супротан принудним прописима и јавном поретку, те да не производи правно дејство. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име разлике између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште па до припадајуће накнаде за преузето градско грађевинско земљиште а по споразуму о накнади за експроприсано земљиште за преузето градско грађевинско земљиште ближе описано у том делу изреке исплати 3.336.020,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.01.2020. године као дана пресуђења до коначне исплате, док је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље за тражену законску затезну камату на досуђени износ почев од 23.12.2011 године као дана доспелости за наплату па до 14.01.2020. године. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1084/20 од 19.01.2021. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер је одређивања карактера експроприсаног земљишта у време експропријације расправљено на основу донетог Генералног урбанистичког плана Града Враћа и одлуке Уставног суда Уж бр. 9026/14 од 03.11.2016. године, а тиме и пуноважност споразума о накнади за експроприсано земљиште.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости споразума и исплате поднета је 02.02.2017. године. Вредност предмета спора је 3.366.020,00 динара (27.167 евра).

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић